

1 Σηκώννεται ό γιωργός και πᾶ νά ποιήση
 εἰς ὅσον ξημερώση τήν δουλειάν του
 και χαίρεται γοιόν πάγει νά γιωργήση,
 γιατ' ἴτσου βρίσκει τήν ζωήν και ἴγειάν του·
5 κ' ἐγὼ πάντα μου κλαίω τήν ἐσπέραν
 και λούννουμ με τὰ δάκρυα τήν ἡμέραν.

 Ὁ πολεμάρχος πνάζει τήν ἡμέραν
 ἀπού ἴβλεπεν τήν νύχταν τήν τιμήν του
 κ' ἐκεῖνος πού κοιμᾶτον τήν ἐσπέραν
10 κοπιάζει τὸ πωρνὸν γιά τῆ ζωήν του·
 κ' ἐγ' ὅλη νύχταν κλιόντα μ' ἀγρυπνίζω
 και τήν ἡμέραν πλάσιν δὲν σιγίζω.

 Πάσα τεχνίτης ὅσον ξημερώση
 και πνάζοντα κερδαίννει τήν ζωήν του,
15 τήν νύχταν δίχως πλήξην πιὸν νά νόση
 κοιμώντα πνάζει μέσα στὸ κελλίν του·
 κ' ἐγὼ τήν νύχταν πάντα μου θρηνίζω
 και τὸ πωρνὸν τὸ ριζικόν μου βρίζω.

 Τὴν νύχταν πάσα ζὸν κάπου κοιτάζει,
20 τίτοια στὸ δάσος κι ἄλλα μέ στὸ σπήλιον
 πνάζοντα τήν ἡμέραν ποιὸν κοπιάζει
 και κάποιον βόσκ' εἰς ὅπου ἴχει τὸν ἥλιον·
 κ' ἐγὼ ἀπ' ὅλη νύχτα μαρτυρίζω
 ἀχ τὸ πωρνὸν τὰ δάκρυα μέ σκουλλίζου.

- 25 Στρέφεται πάσα ζὸν εἰς τὴν βοσκὴν του
 ἀφότις δὴ καὶ τ' ἄστρον ξημερώση
 καὶ πᾶ καθάνα νὰ ἴβρη τὴ ζωὴν του,
 δὲν θέλει στενοχώρησιν νὰ νώση·
 κ' ἐγ' ὅλη νύχταν κλιόντα μου δὲν πνάζω
- 30 κι ἀφότις ξημερώση ἀναστενάζω.

Θέμις Σιαπκαρά-Πιτσιλίδου επιμ., *Ο πετραρχισμός στην Κύπρο. Ρίμες αγάπης: από χειρόγραφο του 16ου αιώνα με μεταφορά στην κοινή μας γλώσσα*, Τυπογραφείο Γ. Τσιβεριώτη, Αθήνα 1976.